

నక్కల్బరీ పోరాట పతాకను సమీక్షకంగా నిలుపుదాం

మే 25, 1967

పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రం; డార్జిలింగ్ జిల్లా; సిలిగురి సబ్ డివిజన్; నక్కల్బరీ ప్రాంతంలో పోలీసులు కురిపించిన తుపాకీ గుళ్లకు తొమ్మిదిమంది రైతాంగ పోరాటయోధులు అమరులైన రోజు.

నక్కల్బరీ రైతాంగం తమ ప్రాణాలర్పించి, భారత రైతాంగాన్ని విప్లవ పట్టాలెక్కించి, భారత రాజకీయాలలో అత్యావశ్యకమైన, చరిత్రాత్మకమైన మలుపును ఆవిష్కరించిన రోజు.

50 ఏళ్ల తర్వాత, ఆనాడు ఉవ్వెత్తుగా ఎగసిన రైతాంగ విప్లవ కెరటాన్ని స్మరించుకొంటే, మన హృదయాలలో విప్లవోత్తేజం పెల్లుబుకుతుంది. అమరవీరులు చిందించిన రక్తం మన కళ్లు ముందు మెరిసి కళ్లు చెమ్మగిల్లుతాయి, ఎరుపెక్కుతాయి. మన ఆలోచనలు ఆ పోరాటం ప్రదర్శించిన ఉన్నత చైతన్యంతో, చూపిన మార్గంతో, అందించిన సందేశంతో పదునెక్కుతాయి.

అవి అత్యంత విప్లవాత్మక రోజులు

అవి - ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లో జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలు, స్వాతంత్ర్య ఉద్యమాలు, ప్రజావిప్లవాలు, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాలు పురోగమిస్తున్న రోజులు. ప్రత్యేకించి, ప్రపంచాన్ని అరికాలికింద నలిపి వేయగలనని విద్రవీగిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులను అనేక పోరాటాల్లో మట్టి కరిపిస్తూ వియత్నాం సాయుధ ప్రజలు ముందుకు సాగిపోతున్న రోజులు. ప్రపంచ వ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, దురాక్రమణ వ్యతిరేక పోరాటాల మధ్య సంఘీభావం, ఐక్యత వెల్లివిరిసిన కాలం. పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో కార్మిక వర్గం, శ్రమజీవులు, ఎక్కువెక్కువగా సంఘటిత పోరాటాల్లోకి వస్తున్న రోజులవి. రష్యా నాయకత్వాన ఆధునిక రివిజనిజం ముందుకు రావడం అత్యంత బాధాకరమైన, తిరోగమికరమైన పరిణామం అన్నది నిర్వివాదాంశం. ఐతే ఈ పరిణామంతో కృంగిపోయి, రాజీపడిపోవడానికి ప్రపంచంలోని మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు శక్తులు సిద్ధపడలేదన్నది కూడా ఒక తిరుగులేని వాస్తవం. చైనా, అల్బేనియా పార్టీలు ఆధునిక రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాట పతాకాన్ని ఎగురవేశాయి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, మావో నాయకత్వాన ప్రపంచ వ్యాపితంగా మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టులు సిద్ధాంత పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేశారు. ఆయా దేశాల్లో కూడా సిద్ధాంత పోరాటం తీవ్రతరమైంది. ఇదంతా విప్లవోద్యమాలను కాపాడుకొనడానికి, ముందుకు తీసుకొనివెళ్లడానికి కృషిచేస్తున్న శక్తుల శక్తిని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచింది.

అవి - భారతదేశంలో ఆర్థిక, రాజకీయ సంక్షోభం తీవ్రరూపం ధరించిన రోజులు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల అజ్ఞలకనుగుణంగా రూపాయి విలువ తగ్గింది (దాలరుతో మార్పిడి) భారత పాలకులు దేశాన్ని మరింత లోతైన సంక్షోభంలోకి నెట్టారు. ప్రజలపై అంతులేని భారాలు మోపారు. వికృతరూపం ధరించిన కృత్రిమ ఆహార సంక్షోభం కొన్నిచోట్ల ప్రజలను ఒక వెల్లువగా పోరాటాల్లోకి నడిపించింది. కార్మికులు, యితర శ్రమజీవులు, మధ్యతరగతి వర్గాలు, విద్యార్థులు అనేక చోట్ల సంఘటితంగా పోరాటాల్లోకి వచ్చారు. ప్రత్యేకించి, అనేక ప్రాంతాల్లో భూస్వాములకు - పేద, భూమిలేని రైతులకు నడుమ వైరుధ్యాలు తీవ్రరూపం దాల్చి గ్రామీణ భారతం బ్రద్దలుకానున్న అగ్నిపర్వతంలా మారింది. బెంగాల్, ఆంధ్ర, బీహారు, యుపి, పంజాబు తదితర రాష్ట్రాలలో భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలు బ్రద్దలయ్యాయి. 'దున్నేవానికే భూమి హక్కు' అన్నది ఒక ప్రచార నినాదంగానేకాక, లక్షలాది పేద, భూమిలేని రైతుల ఆచరణ నినాదంగా, తక్షణ పరిష్కారాన్ని కోరుతున్న నినాదంగా అనేకచోట్ల ముందుకు వచ్చింది. రైతాంగం సంఘటితంగా, మిలిటెంటుగా పోరాటానికి పూనుకొన్న చోటల్లా భూమిపై భూస్వాముల ఆధిపత్యాన్ని ప్రశ్నించాల్సిన అవసరం, వారి దౌర్జన్యశక్తితో, అధికారంతో తలపడాల్సిన అవసరం ముందుకొచ్చింది. ఆధునిక రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా ఆనాడు ప్రపంచంలో సాగుతున్న పోరాటంయొక్క ప్రభావం భారత కమ్యూనిస్టులపై విస్తారంగా వుంది. చైనా సోషలిస్టు నిర్మాణంలో సాధిస్తున్న విజయాలు, జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలు సాధిస్తున్న విజయాలు భారత రైతాంగ ఉద్యమాలకు, కార్మికవర్గం, శ్రమజీవుల పోరాటాలకు ఎంతగానో ఉత్తేజాన్ని అందించాయి. దేశంలో అప్పటిదాకా ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం సాగిస్తూ వచ్చిన కాంగ్రెసు, 1967 మార్చి ఎన్నికల్లో తీవ్ర ఓటముల నెదుర్కొంది. తొమ్మిది రాష్ట్రాల్లో ఐక్యసంఘటన ప్రభుత్వాలు రంగంలోకి వచ్చాయి. దళారీ బూర్జువా - భూస్వామ్య పాలకవర్గాలు ఎదుర్కొంటున్న వైరుధ్యాలకు, సంక్షోభానికి, దోపిడీ పాలనలవల్ల ప్రజలలో పెరుగుతున్న అసంతృప్తికీ, నిరసనకూ నిదర్శనంగా ముందుకు వచ్చిన పరిణామం యిది.

ఇవన్నీ ఆనాడు నెలకొనివున్న అత్యంత అనుకూలమైన విప్లవ పరిస్థితులు.

నక్కల్బరీ

కొందరు భావిస్తున్నట్లుగా, నక్కల్బరీ ఒక యాదృచ్ఛికమైన, స్థానికమైన విడి ఘటన కాదు. కొందరు వక్రీకరిస్తున్నట్లుగా, బురద చల్లుతున్నట్లుగా, ప్రజలనుండి వేరుపడిపోయిన కొందరు 'అతివాదులు', 'ఉగ్రవాదులు' సృష్టించిన దుస్సాహసిక ఘటన కాదు. అత్యంత అనుకూలంగా వున్న విప్లవ పరిస్థితుల నేపథ్యంలో, విప్లవ దృక్పథం, విప్లవ ప్రజాపంథా వెలుగులో నిలకడగా కొన్నేళ్లపాటు సాగిన కృషి ఫలితమే నక్కల్బరీ రైతాంగ విప్లవోద్యమం.

ప్రపంచంలోనూ, భారతదేశంలోనూ సాగిన (చైనా, వియత్నాం, తెభాగా, తెలంగాణా తదితర) రైతాంగ విప్లవోద్యమాలు, ప్రజాసాయుధ పోరాటాలు, ఈ పోరాటానికి స్ఫూర్తినిందించాయి. రివిజనిజానికి, నయా రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా ఈ ప్రాంతంలో

సాగిన సిద్ధాంత పోరాటం, ప్రజల మధ్య సాగిన రాజకీయ కృషి ఈ పోరాటానికి రాజకీయ దిశను, సిద్ధాంత మార్గదర్శకత్వాన్ని సమకూర్చాయి. పార్టీని ప్రజాసంఘాలను నిర్మించడానికి ఈ ప్రాంతంలో సాగిన కృషి, ఈ పోరాటానికి అవసరమైన నిర్మాణ పునాదినీ, నాయకత్వాన్నీ సమకూర్చాయి. జోతేదార్లకు, వారికి అండగా నిలిచిన ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా చట్టబద్ధంగా, చట్టవిరుద్ధంగా, శాంతియుతంగా, హింసాత్మకంగా అనేక రూపాల్లో పోరాటాలు సాగించిన క్రమంలో రైతాంగం చైతన్యవంతులయ్యారు; సంఘటితపడ్డారు. తక్షణ సమస్యల పరిష్కారంతో తృప్తిపడకుండా, ఆగిపోకుండా వ్యవసాయ విప్లవంలో ప్రధానాంశమైన భూమి సమస్యను పరిష్కరించడానికి, భూస్వాముల అధికారాన్ని కూలద్రోయడానికి రైతాంగం సిద్ధపడ్డారు. విప్లవ భూసంస్కరణలకు పూనుకున్నారు.

పశ్చిమబెంగాల్‌లోని డార్జిలింగ్ జిల్లా - అడవులు, కొండలున్న ప్రాంతం. జోతేదారులు, టీతోటల యజమానులు తమ దోపిడీ పీడనలతో రైతాంగాన్ని నిరుపేదలుగా, భూమి హీనులుగా మార్చారు. ఈ జిల్లాలోని సిలిగురి సబ్ డివిజన్‌లో నక్సల్బరీ, ఖారీఖారీ, ఫాన్సీదేవాలు నక్సల్బరీ రైతాంగ పోరాటానికి ప్రధాన రంగస్థలం. కామ్రేడ్స్ చారుమజుందార్, కానూనన్యూల్, ఖదంమల్లిక్, జంగల్ సంతాల్, కోకన్ మజుందార్లు యిక్కడి పార్టీకీ, రైతాంగ ఉద్యమానికీ నాయకత్వం వహించారు.

1959 నుండి వర్గ పోరాట దృక్పథంతో యిక్కడ సాగుతూ వచ్చిన రైతాంగ ఉద్యమ కృషి, 1964 నాటికే ఒక రూపం తీసుకొన్నది. 1964లో ఈ ప్రాంత పార్టీ మొత్తంగా రివిజనిజాన్ని త్రోసి వచ్చి సిపిఐ(ఎం) వైపు వచ్చింది. పార్టీ శ్రేణులు ఆశించినట్లుగా సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర నాయకత్వం పార్టీని విప్లవోద్యమ పట్టాలెక్కించడానికి పూనుకోలేదు. ఐనప్పటికీ, విప్లవ దృక్పథంగల ఈ ప్రాంత నాయకత్వం తన ఆలోచనల కనుగుణంగా కార్యకలాపాలను నడిపించింది. దీనికోసం రివిజనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని ఒక అనుకూల భూమికగా, నేపథ్యంగా వినియోగించుకొన్నది.

ఈ క్రమంలో 1965లో పార్టీ, రైతుసంఘ నాయకత్వం రైతాంగ ప్రజలమధ్య విప్లవాత్మక నినాదాలను ప్రచారంలో పెట్టింది. భూమి స్వాధీనం-పంపకం చేసుకోవలసిన ఆవశ్యకత గూర్చి, భూస్వాముల అధికారాన్ని బ్రద్దలుకొట్టవలసిన అవసరం గూర్చి ప్రచారం చేసింది. రైతాంగాన్ని మిలిటెంటు పద్ధతిలో సమీకరించింది. విల్లంబులు, సాంప్రదాయక ఆయుధాలతో ప్రదర్శనలు చేయడం, ఆత్మరక్షణలకు సిద్ధంగా వుండడం దీనిలో ఒక భాగమయ్యాయి. రెండేళ్లపాటు సాగిన అనేక కార్యకలాపాలు, పోరాటాల క్రమంలో రైతాంగ చైతన్యం, సంఘటితశక్తి అభివృద్ధిచెందాయి. రాష్ట్రంలో 1967 మార్చిలో జరిగిన ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం పడిపోయి, సిపిఐ(యం), సిపిఐలు ప్రధాన భాగస్వాములుగా వున్న ఐక్యసంఘటన ప్రభుత్వం వచ్చింది. ఈ ప్రభుత్వం రాష్ట్రంలో ప్రజలమధ్య కొన్ని భ్రమలను, ఆశలను రేకెత్తించినప్పటికీ, చైతన్యవంతులైన నక్సల్బరీ రైతాంగ ప్రజలు భ్రమలతో చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోలేదు. ఈ ప్రాంత పార్టీ నాయకత్వం ఉద్యమాన్ని మరింత తీవ్రతరం చేయడానికి పూనుకొన్నది. 1967 మార్చి నాటికే ఉద్యమం విస్తారమైన ప్రాంతానికి వ్యాపించి వున్నది. విప్లవకర లక్షణాలను సంతరించుకొన్నది.

విప్లవాత్మక మలుపు

1967 మార్చిలో బుటాగంజ్ వద్ద జరిగిన “సిలిగురి సబ్ డివిజన్ రైతుసంఘ కాన్ఫరెన్సు” ఈ క్రమంలో అత్యంత ప్రాధాన్యత వహిస్తుంది. ఈ కాన్ఫరెన్సు ‘తెరాయి ప్రాంతంలో వున్న భూములన్నీ దున్నేవారివే; రైతాంగానివే!’ అని పిలుపిచ్చింది. పేద, భూమిలేని రైతులు భూములను స్వాధీనం చేసుకోవాలనీ, పంచుకోవాలనీ, భూస్వాముల అధికారాన్ని కూల ద్రోయాలనీ పిలుపిచ్చింది. అప్పటికే సంఘటితంగా, కార్యాచరణలో వున్న రైతాంగాన్ని ఈ పిలుపు ఎంతగానో ఉత్తేజపరిచింది. మరింత నిశ్చయాత్మక పోరాటంలోకి దూకేలా చేసింది. దీని క్రమంలో, పార్టీ, రైతుసంఘం నాయకత్వం రైతాంగం వేల సంఖ్యలో కార్యాచరణలోకి కదిలారు. భూస్వాముల, టీ తోట యజమానుల భూములను, ప్రభుత్వ భూములను ఆక్రమించుకొని, పంచుకొనడం ప్రారంభించారు. భూస్వాముల పంటలను కోసుకొన్నారు. భూస్వాములు గరిసెల్లో అక్రమంగా నిల్వచేసుకొన్న ధాన్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకొన్నారు. ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా దౌర్జన్యాలు సాగించిన భూస్వాముల యిళ్లనుండి తుపాకులను స్వాధీనం చేసుకొన్నారు. ప్రజాకోర్టులు నెలకొల్పి, ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా భూస్వాములు, వారి కిరాయి మూకలు చేసిన నేరాలను విచారించి, తగినరీతిలో శిక్షలు విధించారు. భూస్వాముల అధికారాన్ని కూలద్రోసి, ప్రజారాజ్యపు రూపురేఖలెలా వుంటాయో చూపారు. ఈ రాజ్యం ముందు నిన్నటిదాకా ఎంతో బల సంపన్నులుగా కనిపించిన భూస్వాములు, వారి తాబేదారులు కాగితం పులులు మాత్రమేననీ, విప్లవ చైతన్యంతో సంఘటితమైవున్న పీడిత ప్రజలు నిజమైన శక్తిసంపన్నులనీ, తమ రాజ్యంలోనే పీడిత ప్రజలు నిజమైన స్వేచ్ఛను అనుభవించగలుగుతారని ఆచరణలో చూపించారు. భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో వ్యవసాయ విప్లవం ఎంత కీలకమైనదో, వ్యవసాయ విప్లవంలో భూమి సమస్య ఎంత ప్రాధాన్యత గలదో, భూమికోసం, రాజ్యాధికారం కోసం సాగే పోరాటాలు ఏవిధంగా పెనవేసుకొని వుంటాయో, రాజ్యాధికార సాధనకు సాయుధ విప్లవం ఏవిధంగా అనివార్యమో నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవపోరాటం అత్యంత శక్తివంతంగా ఎత్తి చూపించింది. విప్లవం అన్నది కార్మిక వర్గ నాయకత్వాన కోట్లాది ప్రజలు సాగించే ప్రజావిప్లవం అనీ, శ్రామికవర్గ పార్టీ ప్రజలపట్ల తగినంత విశ్వాసంతో, విప్లవ దృక్పథంతో ప్రజలను సంఘటితపరిస్తే వారెంత అదృష్టవంతులైన చైతన్యాన్ని ప్రదర్శించగలరో నక్సల్బరీ రైతాంగం ఆచరణలో చూపించారు.

నక్సల్బరీ ప్రజలు విప్లవాత్మక సంస్కరణలు అమలు జరపడం దోపిడీ వర్గాల, వారి సేవకుల గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెత్తించింది. ఇది వారికొక భయానక స్వప్నమయింది. తమ సింహాసనాల క్రింద భూమి కృంగిపోతున్నట్లుగా వారు వణికిపోయారు. సమీప కాలంలో ఎన్నడూ చూడనంత విస్పష్టంగా, నిశితంగా సమాజం రెండుగా విభజించబడింది. ఎవరు, ఎటు వైపు-? భూస్వాముల వైపా? పోరాడుతున్న రైతాంగం వైపా? అన్న ప్రశ్నను సూటిగా, తప్పించుకోలేనంత బలంగా ప్రతివాక్కురూ ఎదుర్కొన్నారు.

ఈ సందర్భంగా సిపిఐ(యం), సిపిఐలు ప్రధాన భాగస్వాములుగా వున్న బెంగాల్ ఐక్యసంఘటన ప్రభుత్వం తన నిజరూపాన్ని బహిర్గతం చేసుకొనక తప్పలేదు. ప్రత్యేకించి, వర్గపోరాటం, విప్లవం, రివిజనిజం లాంటి మాటలతో పార్టీ శ్రేణులను ఆకర్షించిన

సిపిఐ(యం) నాయకత్వం తన ముసుగులను తొలగించుకొనక తప్పలేదు. ఈ నాయకత్వం పెద్ద ఆందోళనకు గురైంది. సిపిఐ(యం), సిపిఐ నాయకులు ఒకరి తర్వాత ఒకరు నక్సల్బరీ ప్రాంతానికి పరుగులు తీశారు. అప్పటికీ నిర్మాణరీత్యా సిపిఐ(యం) లోనేవున్న పోరాట నాయకత్వాన్ని కలిసి, పోరాటం “హద్దులు” దాటి వెళ్లిందనీ, “శాంతి భద్రతలకు” తీవ్రవిఘాతం కలిగిస్తున్నదనీ, తాము కూడా భాగస్వాములుగా వున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచేయడానికి కేంద్రానికి ఒక అవకాశాన్ని కల్పిస్తున్నదని, ఏ విధంగానైనా రైతాంగానికి నచ్చచెప్పి, బుజ్జగించి చట్టపరిధిలోకి నెట్టాలని సిపిఐ(యం) నాయకత్వం మొరపెట్టుకొన్నది. క్రమశిక్షణా చర్యల కొరడా రుఖిపించింది. ఐతే, ఈ ప్రయత్నాలకు పోరాట నాయకత్వం తలొగ్గలేదు. ఇంకా భ్రమలో వున్న ప్రజలకు పార్టీ ఉన్నత నాయకత్వం వ్యవహరించిన తీరు కనువిప్పుగా పనిచేసింది.

ఉద్యమం మరింత వూపందుకున్నది. బుజ్జగింపు లాంటి చక్కెరపూత తుపాకీ గుళ్లు ఫలితాలనివ్వక పోవడంతో నిర్బంధ చర్యలకు-అసలైన తుపాకీ గుళ్ల ప్రయోగానికి - బెంగాల్ ఐక్యసంఘటన ప్రభుత్వం వూసుకొన్నది. అరెస్టులు, కేసులు ముందుకు వచ్చాయి. దీనికి తగ్గట్లుగానే, ఉద్యమాన్ని, కేడరును, నాయకత్వాన్ని కాపాడుకొనడానికి ఆ ప్రాంత పార్టీ నాయకత్వం చర్యలు తీసుకొన్నది.

మే 25 అమరత్వం

1967 మే 24న పోరాట నాయకత్వాన్ని అరెస్టు చేయడానికి ఒక పెద్ద సాయుధ పోలీసు బలగం నక్సల్బరీలోని హాతీఖిషా పంచాయితీ క్రింద వున్న భోడోజోర్ గ్రామంపై విరుచుకుపడింది. ఐతే విల్లంబులతో సాయుధమై వున్నరైతాంగం పోలీసులను చుట్టుముట్టారు. ఆత్మరక్షణకు వూసుకున్నారు. పోలీసులు అప్పటికి వెనక్కి తగ్గి పలాయనం చిత్తగించారు.

మరుసటి రోజున, అంటే మే 25న మనిరాంపూర్ పంచాయితీలోని ధాక్నా జోబ్లో జరుగుతున్న ఒక బహిరంగ సభకు (కామ్రేడ్ కానూసన్యార్ దీనిలో ప్రసంగించారు) జనమంతా వెళ్లిన సమయంలో ఆ గ్రామానికి కొద్ది దూరంలో వున్న ప్రసాదుజోబ్ గ్రామానికి సాయుధ పోలీసులు పెద్దఎత్తున వచ్చి వాలారు. అప్పుడు అక్కడ వున్నదిఎక్కువగా స్త్రీలు, పిల్లలే. వీరు చైతన్యయుతంగా వీరోచితంగా పోలీసు దాడుల నుండి ఆత్మరక్షణ చేసుకొనడానికి సిద్ధపడ్డారు. పోలీసులను చుట్టుముట్టారు. సాయుధపోలీసులు వెనక్కి తగ్గుతూ, ఆకస్మికంగా, విచక్షణారహితంగా ప్రజలపై గుళ్లవర్షం కురిపించారు. ఈ కాల్పుల్లో, ఏడుగురు స్త్రీలు, ఒక పురుషుడు, తల్లివాడిలో వున్న ఒక పసిపాప(తల్లితో సహా) అక్కడి కక్కడే నేలకొరిగి అమరులయ్యారు.

దోపిడీ వ్యవస్థ చట్రంలో అధికారాన్ని చవిచూసిన అతి కొద్దికాలంలోనే సి.పి.ఐ(యం) నాయకత్వం, దోపిడీ రాజ్యాంగయంత్రపు సహజ లక్షణాలను సంతరించుకొన్నది. తన పంజాను రైతాంగంపైకి విసిరి రక్తాన్ని చవిచూసింది. ఆవిధంగా, రివిజనిజం తన ప్రయాణంలో ఎంత పతన స్థాయికి దిగజారగలదో ఈ ఘటన రుజువు చేసింది. అంతర్జాతీయ సిద్ధాంత సమస్యలపట్ల, దేశంలో విప్లవోద్యమ సమస్యలపట్ల ఈ నాయకత్వం అనుసరిస్తున్న నయా రివిజనిస్టు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా అప్పటికే సాగుతున్న సిద్ధాంత పోరాటానికి నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవోద్యమం ఎంతో బలాన్ని, వూపుని సమకూర్చింది. దేశవ్యాపితంగా సి.పి.ఐ.(యం)లోని కమ్యూనిస్టు విప్లవశక్తులు, నయా రివిజనిజం నుండి విడగొట్టుకొనడానికి, విడిగా సంఘటితం కావడానికి గొప్ప ప్రేరణ నిచ్చింది.

పెల్లుబికిన సంఘీభావం

ఈ కాలంలో, తెరాయి ప్రాంతంలో టీ తోటల కార్మికుల పోరాటం, నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవ పోరాటంతో అత్యంత సన్నిహితంగా, ఆచరణాత్మకంగా పెనవేసుకొనిసాగింది. ఎక్కువగా రైతాంగ వునాది నుండి వచ్చిన ఈ కార్మికులు రైతాంగపు ఆలోచనలకు, ఆకాంక్షలకు బాగా స్పందించారు; మమేకమయ్యారు. తమ సమస్యలపై పోరాటాలు సాగించడమేకాక, అన్ని క్లిష్టదశల్లోనూ రైతాంగ పోరాటానికి బలమైన అండగా, సంఘీభావంగా నిలిచారు. భుజం భుజం కలిపి సాగారు, నిర్బంధాన్ని ధిక్కరించి, పార్టీని, రైతాంగకార్యకర్తలను, నాయకులను తమ కడుపులో పెట్టి దాచుకున్నారు. అనేకులు రైతాంగ పోరాటాల్లో, ఉద్యమ కృషిలో నేరుగా పాల్గొన్నారు. రైతాంగానికి నాయకత్వం వహించారు. రైతాంగ పోరాటం కార్మిక వర్గానికి ఒక పెద్ద అండగా నిలిచింది. ఈ విధంగా, భారతవిప్లవంలో మనం నిర్మించవలసివున్న కార్మిక-కర్షక ఐక్యతకు నక్సల్బరీ రైతాంగం, కార్మికుల మధ్య పెంపొందిన సంఘీభావం ఒక చక్కని వుదాహరణగా నిలుస్తుంది.

కాల్పులు, నిర్బంధం ద్వారా దోపిడీ వర్గాలు, వారికి రక్షణగా నిలిచిన వారు ఆశించిన ఫలితాలు సాధించలేకపోయారు.

రాష్ట్రంలోనూ, దేశవ్యాపితంగానూ నిర్బంధానికి, కాల్పులకు నిరసనగా పెద్ద ఎత్తున నిరసన పెల్లుబికింది. “నక్సల్బరీ రైతాంగ పోరాట సంఘీభావ సమితి” ఏర్పడింది. ఇది నక్సల్బరీ రైతాంగ పోరాట వార్తలను విస్తృతంగా ప్రచారంలోకి తీసుకొని వెళ్లింది. ఈ పోరాటానికి మద్దతును, సంఘీభావాన్ని సమీకరించింది.

ఉత్తర బెంగాల్ యూనివర్సిటీ విద్యార్థులు (నక్సల్బరీ ఉత్తర బెంగాల్లోనే వుంది) పెద్ద ఎత్తున ప్రతిస్పందించారు. పెద్ద సంఖ్యలో వారు నక్సల్బరీకి తరలి వెళ్లారు. రైతాంగానికి నాయకత్వం వహించారు. బెంగాల్లోని అనేక చోట్ల సంఘీభావ ప్రదర్శనలు, ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ప్రదర్శనలు జరిగాయి. విద్యార్థులు పోలీసులతో వీధి యుద్ధాలకు దిగారు. “బంగ్లూ ప్రాదేశిక విద్యార్థి ఫెడరేషన్” సభ్యులంతా నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవ పోరాటానికి అండగా నిలిచారు. “అమ్రాబారీ - నక్సల్బరీ”, “అమ్రాబారీ-ఖోరీబారీ”, “అమ్రాబారీ-ఫాన్సీదేవా”, “అమ్రానామ్, తుమ్రానామ్ - నక్సల్బరీ, వీత్నాం”-అన్న నినాదాలు నలుదెసలా మిన్నుముట్టాయి. నక్సల్బరీ రైతాంగ పోరాటానికి సంఘీభావంగా, ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వ పాశవిక అణచివేత విధానానికి నిరసనగా వేలాదిమంది విద్యార్థులు కలకత్తాలో ప్రదర్శన చేశారు.

దేశంలో అనేక చోట్ల సంఘీభావ ఉద్యమం సాగింది.

నక్కల్బరీ దేశవ్యాపితంగా పెద్ద సంఘటనాన్ని సృష్టించింది. దేశరాజకీయాలను తీవ్రంగా కుదిపి వేసింది. దోపిడీ పీడనలతో బాగా కృంగిపోయిన ప్రజల హృదయాల్లో ఒక కాంతి కిరణం, ఆశారేఖ తళుక్కు మంది. దేశంలో అనేక చోట్ల పార్టీ శ్రేణులు, చైతన్య వంతమైన ప్రజలు నక్కల్బరీని స్వంతం చేసుకున్నారు.

అప్పటికే దాదాపు పదేళ్లుగా శ్రీకాకుళం జిల్లాలో అభివృద్ధి చెందుతున్న గిరిజనోద్యమం, నక్కల్బరీ స్ఫూర్తితో-మరింత పదునెక్కింది, ఊపందుకున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో తూర్పుగోదావరి, ఖమ్మం, వరంగల్ తదితర జిల్లాలలో గిరిజన, రైతాంగ పోరాటాలు ముందుకు సాగాయి. దేబ్రా-గోపీ వల్లభ్‌పూర్, ముషాహరి, లఖింపూరి-ఖేరి తదితరప్రాంతాలలో నక్కల్బరీ చూపిన విప్లవ ప్రజాపంథాలో గిరిజన, రైతాంగ ఉద్యమాలు అభివృద్ధిచెందాయి. పార్టీ, ప్రజాసంఘాల నాయకత్వం వేలాది రైతాంగ ప్రజలు విప్లవ కార్యచరణలోకి కదిలారు. భూముల స్వాధీనం, పంపకం, భూస్వాముల పంటల స్వాధీనం, ప్రజాకోర్టుల్లో ప్రజాశత్రువులను, నేరస్తులను విచారించి, శిక్షలు నిర్ణయించి అమలు జరపడం లాంటి కార్యక్రమాలను అమలు జరిపారు. దోపిడీ వర్గాలు ఎల్లకాలం తమ దోపిడీ పెత్తనాల రాజ్యం సాగించలేరనీ, చైతన్యవంతమైన ప్రజలు దీన్ని సవాలు చేస్తారని, కూలద్రోస్తారని, తమ రాజ్యాన్ని నెలకొల్పుకొంటారని స్పష్టం చేశారు.

సి.పి.ఐ.(యం) లోపలే యింకా లాంఛనంగా వుంటూనే కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు 1967 నవంబరు 13న “అఖిలభారత కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సమన్వయ కమిటీ” ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ కమిటీ, “అన్ని స్థాయిల్లో మిలిటెంటు, విప్లవ పోరాటాలను, ప్రత్యేకించి, నక్కల్బరీ తరహా పోరాటాలను అభివృద్ధి చేసి సమన్వయం చేయాలని; కార్మికుల, యితర శ్రమజీవుల మిలిటెంటు, విప్లవపోరాటాలను అభివృద్ధి చేయాలని; ఆర్థికవాదాన్ని ఎదుర్కోవాలని, ఈ పోరాటాలను వ్యవసాయ విప్లవం వైపు మలచాలని; రివిజనిజానికి, నయా రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా సిద్ధాంత పోరాటం సాగించాలని, ప్రస్తుత యుగంలో మార్క్సిజం-లెనినిజం ఐన మావో ఆలోచనా విధానాన్ని బహుళ ప్రచారంలోకి తేవాలని, దాని ప్రాతిపదికగా పార్టీ లోపలా, బయటా వున్న విప్లవకారులనందరినీ ఏకం చేయాలని, కామ్రేడ్ మావో ఆలోచనా విధానం వెలుగులో భారత పరిస్థితిని నిర్దిష్టంగా విశ్లేషించి, దాని ప్రాతిపదికగా విప్లవ కార్యక్రమాన్ని, ఎత్తుగడల పంథాను రూపొందించడానికి పూనుకోవాలి” అని ఒక ప్రకటన ద్వారా పిలుపిచ్చింది. ఇది అత్యంత చారిత్రక ప్రాధాన్యత కలిగిన, విప్లవాత్మకమైన, సరైన పిలుపు. వివిధ రాష్ట్రాలలో నయారివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ, ఉద్యమ కృషి సాగిస్తున్న కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల పైన యిది ఎంతో అనుకూల ప్రభావం చూపింది. విప్లవోద్యమాల అభివృద్ధికి ఎంతగానో దోహదపడింది.

దోపిడీవర్గాలు సంఘరషడిపోనవసరం లేదు

నిజమే; నక్కల్బరీ, ఆ కాలంలో ముందుకు వచ్చిన మరికొన్ని విప్లవ పోరాటాలు తాత్కాలికంగా తీవ్రమైన ఎదురు దెబ్బల నెదుర్కొన్నాయి. ఈనాటికీ అవి ఈ ఎదురు దెబ్బల నుండి కోలుకోలేదు. ఐతే గత 50 ఏళ్లకాలంలో దోపిడీ పాలక వర్గాలు భారత ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యనైనా పరిష్కరించామని చెప్పగలరా? తాము మాటల్లో గుప్పించే వరాలు ఆచరణలో ప్రజలపై పెచ్చరిల్లిపోతున్న వంచనకు, దోపిడీ దౌర్జన్యాలకు ఒక ముసుగుగానే వున్నాయన్న విషయం వీరికి తెలియదా? ప్రజాస్వామ్యం, పార్లమెంటరీ పాలన లాంటి పడికట్టు పదాలతో వీరు సాగిస్తున్న పాలన వెనుక ఎంత అవినీతి, బూటకం, మోసం, కుట్ర, దమనకాండ, హింస వున్నాయో, ఈ దోపిడీ పాలకవర్గాలు అధికారం కోసం సాగిస్తున్న కుక్కల కాట్లాట, జూదం పట్ల ప్రజల మధ్య ఎంత విస్తారంగా అసహ్యం, జుగుప్స, నిరసన వ్యాపించి వున్నాయో వీరికి బొత్తిగా తెలియదని మనం అనుకోవాలా? ఆర్థికాభివృద్ధి పేరిట, సంస్కరణల పేరిట వీరు చేస్తున్నది దేశాన్ని విదేశీ సామ్రాజ్యవాదులకు తాకట్టు పెట్టడం మాత్రమేనని వీరికి తెలియదా? కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను, రైతాంగ విప్లవోద్యమాలను పూర్తిగా అణచివేశామని, ప్రజలను శాంతియుతమార్గంలో పెట్టామని వీరు నిజంగా నమ్ముతున్నట్లయితే, వీరింకా అడ్డా అదుపూ లేకండా నిర్బంధ యంత్రాంగాన్ని ఎందుకు పెంచుతున్నట్లు? ప్రజలను భ్రమలు, చీలికలు, వైషమ్యాలు, ఘర్షణల మధ్య ముంచెత్తడానికి, ప్రక్కదారి పట్టించడానికి వీరు నానా పాట్లు ఎందుకు పడ్తున్నట్లు? ఎందుకంటే, పైకి అంగీకరించినా, అంగీకరించ పోయినా దోపిడీ పాలకవర్గాలకు ఒక కఠిన సత్యం బాగా తెలుసు. ఇది దోపిడీ పీడనలపై ఆధారపడిన సమాజం. అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా వున్న ప్రజలను దోచి, కొద్దిమందిగా వున్న భూస్వాములకు, దళారీ నిరంకుశ బూర్జువా వర్గానికి, సామ్రాజ్యవాదులకు సంపదలు సమకూర్చి పెడుతున్న సమాజం. ఎన్ని ముసుగులు వేసినా దాగని జీవిత సత్యమిది. అందుకే, ఎన్ని వాడిదుడుకులు, ఎదురు దెబ్బలు ఎదురైనా ప్రజలు తమ జీవిత సమస్యల పరిష్కారం కోసం అన్వేషణను, ప్రయత్నాన్ని మానుకోవడం లేదు; మానుకోరు. మరింత చైతన్యవంతమవుతూ, సంఘటితమవుతూ తమ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దుకొనే దారిలోనే సాగిపోతారు; సాగిపోతున్నారు. విప్లవపోరాటాలతో సహా అనేక రూపాల్లో పోరాటాలు ముందుకొస్తున్న రోజులివి. దోపిడీ పాలక వర్గాలు తమ విప్లవ వ్యతిరేక ఎత్తుగడల్లో పొందిన తాత్కాలిక ఫలితాలను చూసి మురిసిపోనవసరం లేదు. తామెదుర్కొన్న ఎదురుదెబ్బల నుండి, వోటముల నుండి, తప్పుబడుగుల నుండి ప్రజలు నేర్చుకొని తీరుతారు. తగిన నాయకత్వంలో తుది విజయం సాధించేదాకా పోరాటం సాగించి తీరుతారు.

నీరుగార్చే వాదనలు

పోరాటాన్ని “అపరిపక్వమ”నీ, ఒంటెత్తు వాదమనీ, దుస్సాహసిక వాదమనీ సి.పి.ఐ.(యం) నాయకత్వం ఖండించింది. పోరాట నాయకత్వం పోలీసులకు లొంగిపోవాలని వారు కోరారు.

సి.పి.ఐ.(యం) నాయకత్వపు సిద్ధాంత ప్రతిపాదన ఏమంటే, ఇతర రాష్ట్రాలలో రైతాంగ పోరాటాలు అపరిపక్వ స్థితిలో వున్నాయి. అనేక రాష్ట్రాలలో ఏకకాలంలో రైతాంగ తిరుగుబాటు లేకుండా, ఒక ప్రాంతంలో రైతాంగ సాయుధ పోరాటం ఓటమి పాలవక తప్పదు. కనుక ఇది ఆత్మహత్యానద్యశం.

రైతాంగ పోరాటానికి మద్దతుగా నిలిచిన కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులుగా కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలు సి.పి.ఐ.(యం) సిద్ధాంత ప్రతిపాదనను తిరస్కరించారు. కనుక కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలలో, ఉద్యమంలో ఇది ఒక తీవ్ర సిద్ధాంత పోరాటంగా రూపొందింది. విప్లవ అవగాహనలు గల రాజకీయ ప్రతిపాదనలతో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు బయటకు రావలసి వచ్చింది. ఆ విధంగా వచ్చిన కొత్త రాజకీయ ప్రతిపాదనలు ఇలా వున్నాయి :

రష్యా నవంబరు విప్లవంలో జరిగినట్లుగా, కార్మికవర్గం రాజ్యాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకునే ఏక సమయంలో వర్గ “తిరుగుబాటు” అన్న సిద్ధాంతం ప్రస్తుత చారిత్రక స్థితిలో అన్వయింపుకాదు. ప్రస్తుతం జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవ దశలో వున్న భారత విప్లవం సాధారణంగా చైనా విప్లవపథాలో సాగుతుంది. అంటే దీర్ఘకాల అంతర్యుద్ధ రూపంలో పోరాటం. ఈ విప్లవానికి వ్యవసాయ విప్లవం ఇరుసు; పట్టణ కార్మికోద్యమం, ఇతర ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాలను వ్యవసాయ విప్లవాన్ని బలోపేతం చేసేవిధంగా రూపొందించాలి. ఈ పోరాటానికి కార్మికవర్గం నాయకత్వమొహించాలి. అందుకొరకు వారికి శిక్షణనివ్వాలి.

పార్లమెంటరీ పద్ధతి ద్వారా ఆర్థిక వ్యవస్థలోని స్వార్థపరశక్తులను తొలగించి జనతా ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలన్న సి.పి.ఐ.(యం) లక్ష్యం ప్రజలకు భ్రమలను కల్పించేదిగా వుంటుంది. అలాంటి ప్రభుత్వ స్థాపనకు ఒక విప్లవం అవసరమౌతుంది.

ఈ ప్రతిపాదనలు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నూతన అవగాహనకు విప్లవకర కర్తవ్యాలనందించాయి. నూతన ప్రజాపోరాటాల అభివృద్ధితో విప్లవ అవగాహన రూపొందుతుంది. కానీ విప్లవ పోరాటాలను నిర్వహించటంలో కొన్ని తప్పుడు ఆలోచనలూ అవగాహనలు పైచేయి పొందటంతో విప్లవోద్యమానికి ఎనలేని హాని జరిగింది. ఆ అవగాహనలు ఇవి :

- 1). వ్యక్తిగత హత్యలతో కూడిన వర్గశత్రు నిర్మూలనను వర్గపోరాటంతో సమంచేసి చూపటం;
- 2). ఈ వ్యక్తిగత హత్యల వర్గశత్రు నిర్మూలనను ఉన్నత పోరాటరూపంగా పరిగణించటం;
- 3). వర్గసంఘాల పాత్రను నిరాకరించటం;
- 4). ప్రజాసంఘాలను వదలివేయటం;
- 5). వర్గపోరాటానికి ప్రత్యామ్నాయంగా వ్యక్తిగత గెరిల్లా చర్యను అనుసరించటం;
- 6). పట్టణ ఉద్యమ ప్రాధాన్యతను నిరాకరించటం; కార్మికరంగంలో కార్యకలాపాలను వదలివేయటం;
- 7). గెరిల్లా చర్యల ద్వారా అతికొద్దికాలంలో శ్రమజీవుల విముక్తి సాధించగలమన్న భావాన్ని చొప్పించటం;

విప్లవ ప్రజాపథాకు సంకేతం-సక్ష్మచిహ్నం

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు, విప్లవోద్యమం - అతివాద, మితవాదధోరణులకు, చీలికల పరంపరలకు గురైన మాట వాస్తవం. వీటి నుండి బయట పడడానికి, సరైన విప్లవ ప్రజాపథా ప్రాతిపదికగా వున్నరైక్యం కావడానికి, దేశంలో శక్తివంతమైన ఏకైక ఐక్య శ్రామికవర్గ పార్టీని నిర్మించడానికి కమ్యూనిస్టు విప్లవ కారులు నిరంతరం కృషి చేస్తున్నారు. ఈ ప్రయత్నంలో ఒక భాగంగానే ఆనాడు కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులలోని కొన్ని సెక్షన్ల మధ్య వ్యాపించి వున్న అపోహలకు, వైషమ్యాలకు, ఘర్షణలకు స్పష్టించేప్పి ఆరోగ్యకర వాతావరణాన్ని పెంపొందించడానికి, ఐక్యకార్యాచరణను అభివృద్ధి చేయడానికి నిరంతరం కృషి చేస్తున్నారు. ఈ కృషిలో సాధించే ఫలితాలు నిస్సందేహంగా కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను మరింత బలమైన స్థితిలో నిలుపుతాయి. విప్లవోద్యమాలు చీలికలను, బలహీనతలను అధిగమించి మరింత పుంజుకొనడానికి మరింత శక్తివంతంగా, వేగవంతంగా పురోగమించడానికి దారితీస్తాయి.

విప్లవోద్యమం ఆగిపోలేదు

నేడు పరిస్థితులు నిరాశాజనకంగా లేవు. ప్రపంచంలో మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు శక్తులు పునఃసంఘటిత మవుతూ తమ తమ దేశాల్లో ప్రజలకు నాయకత్వం వహిస్తున్నారు. అంతర్జాతీయంగా సంబంధాలను, సంఘీభావాన్ని, ఐక్యకార్యాచరణను పెంపొందించడానికి అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఫిలిప్పైన్స్, కంఘాచియా తదితర దేశాల్లో దీర్ఘకాలంగా రైతాంగ సాయుధ పోరాటాలు కొనసాగుతున్నాయి. పాలస్తీనా ప్రజలు తమ మాతృభూమికోసం అనేక ఒడిదుడుకుల మధ్య పోరాటం కొనసాగిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద జోక్యానికి, దురాక్రమణకు ఆధిపత్యానికి, యుద్ధవిధానాలకు, అణ్ణాయుధాలకు, తిరిగి పుంజుకోజూస్తున్న ఫాసిస్టు ధోరణులకు, జాతి, రంగు వివక్షతలకు, అణచివేతలకు, ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ లాంటి పేర్లతో మరొకసారి ప్రపంచాన్ని కొత్తరూపంలో వలసాధిపత్యపు చీకటి ప్రపంచంలోకి నడిపించడానికి జరుగుతున్న ప్రయత్నాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రపంచంలోని అనేక దేశాల్లో కార్మికవర్గం, పీడిత జాతులు, ప్రజలు అనేక రూపాల్లో పోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో నిరుద్యోగం, పరిశ్రమల మూసివేత, సంక్షేమ కార్యక్రమాలపై వెచ్చించే ఖర్చుల్లో కోతలు, ఆయుధీకరణ ప్రయత్నంలో సామ్రాజ్యవాద పాలకులు మోపుతున్న మోయలేని భారాలకు వ్యతిరేకంగా లక్షలాది కార్మికులు, యితర శ్రమజీవులు, ప్రదర్శనలు, సమ్మెలు, ఆందోళనలు సాగిస్తున్నారు. రష్యాలో భరించరాని జీవనవ్యయాలు, ధరల పెరుగుదల, నెలల తరబడి జీతాలివ్వని స్థితి, నిరుద్యోగం - వీటన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, యితర శ్రమజీవులు వేల సంఖ్యలో వీధుల్లోకి రావడం సర్వసామాన్యమైపోయింది. ఈ పరిణామాలు, పోరాటాలు ప్రపంచంలో కమ్యూనిజం అంతరించి పోయిందని మురిసిపోతున్న సామ్రాజ్యవాదులకు, దోపిడీ వర్గశక్తులకు ఒక చక్కని సమాధానం.

భారతదేశంలో దోపిడీ పాలకవర్గాల అధికార కుమ్మలాటలు, కొట్లాటలు, బేరసారాలు, కుంభకోణాలు అత్యంత జుగుప్సాకరమైన, డోకు పుట్టించే స్థాయికి చేరాయి. ఒకరిమీద మరొకరు క్రుమ్మరించుకొనడానికి దుర్గంధభూయిష్టమైన బురద తప్పు మరేమీ లేని హీన

స్థితికి దోపిడీపాలకవర్గాలు చేరుకొన్నారు. యిదంతా వారెంత లోతైన రాజకీయ సంక్షోభంలో దిగబడి వున్నారో సూచిస్తాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల, సంస్కరణల విశ్వ రూపాన్ని ప్రజలు రోజురోజుకూ మరింత స్పష్టంగా ఆచరణలో చూస్తున్నారు. అభివృద్ధి అంటే, సామ్రాజ్య వాదులకు దేశంలోని అన్ని సంపదలనూ దోచిపెట్టడం, అత్యంత అవమానకరంగా వారి ముందు మోకరిల్లడం, లక్షలాది కార్మికులను నిరుద్యోగంలోకి నెట్టడం, కోట్లాది యువకులకు ఉద్యోగావకాశాలను మూసివేయడం, సముద్రతీరాలలో, అడవి ప్రాంతాలలో, యింకా అనేక చోట్ల పేదలను, గిరిజనులను, భూములకు, యిళ్ల స్థలాలకు, కనీస జీవన వనర్లకు, సహజమైన వారి జీవన హక్కులకు దూరం చేయడం, విద్య, ఆరోగ్యం, ప్రయాణ సౌకర్యాలు లాంటి కనీస వనర్లు కల్పించాల్సిన బాధ్యతను తప్పించుకొనడం, ప్రజలపై అంతులేని భారాలు మోపడం మాత్రమేనని ప్రజలు జీవితాను భవంలో చూస్తున్నారు. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిస్పందిస్తున్నారు. కార్మికులు పరిశ్రమల మూసివేతలకు, ఉద్యోగాలు, నిజవేతనాల కోతలకు, కార్మికహక్కులపై జరుగుతున్న దాడులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. మరింత సంఘటితమైన ఐక్యపోరాటాల ఆవశ్యకతను రోజురోజుకూ మరింత హెచ్చుగా గుర్తిస్తున్నారు. ఐక్యపోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. తీవ్రరూపం ధరించిన నిరుద్యోగానికి వ్యతిరేకంగా యువకులు పోరాటం సాగిస్తున్నారు. సముద్రతీరప్రాంతాల్లో మత్స్యకారులు తమ సహజమైన జీవనవృత్తి హక్కును, జీవనాధారాలను నిలబెట్టుకొనడానికి పోరాటం సాగిస్తున్నారు. సెజ్ల, పరిశ్రమల పేరిట, పెద్ద ప్రాజెక్టుల పేరిట తమ జీవనాధారాలను, భూములను లాక్కొని, నిర్వాసితులను చేయడానికి జరుగుతున్న ప్రయత్నాలకు వ్యతిరేకంగా దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో గిరిజనులు మిలిటెంటు పోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. మహిళలు, దళిత ప్రజలు, విద్యార్థులు తమ హక్కుల కోసం ఆందోళనలు చేస్తున్నారు. ప్రజల పోరాటాలను బలహీనపర్చడానికి, వారు ఐక్యం కాకుండా అడ్డుకునేందుకు పాలకులు మత, కుల, ప్రాంతీయ విద్వేషాలను వెదజల్లుతున్నారు.

దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ ఆటుపోట్ల మధ్య గిరిజన, రైతాంగ విప్లవోద్యమాలు కొనసాగు తున్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తూర్పుగోదావరి, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలలోని విశాల గ్రామీణ ప్రాంతాలలో గిరిజనులు, రైతాంగం గిరిజన సంఘాలలో, రైతుకూలీ సంఘాలలో సంఘటితపడి భూమిపైనా, అడవి సంపదలపైనా తమ సహజమైన జీవనహక్కులను నిలబెట్టుకొనడానికి, పునరుద్ధరించుకొనడానికి అనేక మిలిటెంటు పోరాటాలు చేశారు. భూస్వాములు అక్రమంగా లాక్కొన్న భూములను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకొని వాటిని చైతన్యయుతంగా పరిరక్షించుకొంటున్నారు. గిరిజనుల్లో చీలిక తేవడానికి, గిరిజన-గిరిజనేతర పేదల మధ్య వైషమ్యాలు, ఘర్షణలు రగుల్కొల్పడానికి భూస్వాములు వారి తాబేదారులు చేస్తున్న ప్రయత్నాలను మెలకువగా త్రిప్పికొడుతున్నారు. విల్లంబులు, సాంప్రదాయక ఆయుధాలతో భూస్వాముల దౌర్జన్యాలు, దాడుల నుండి ఆత్మరక్షణ చేసుకొంటున్నారు. పోలీసు నిర్బంధాలు, ప్రభుత్వ కుట్రల నుండి ఉద్యమాన్ని సంయమనంతో, రాజకీయ దృష్టితో, చైతన్యవంతమైన సన్నద్ధతతో పరిరక్షించుకుంటూ ముందుకు తీసుకొని వెళ్తున్నారు. ఖమ్మం, వరంగల్, కరీంనగర్, ఆదిలాబాద్ తదితర జిల్లాల్లో గిరిజన రైతాంగ విప్లవోద్యమాలు అనేక ఒడిదుడుకులు, పాశవిక నిర్బంధాల మధ్య కొనసాగుతున్నాయి.

ఇవన్నీ ఈనాడున్న అత్యంత అనుకూలమైన విప్లవ పరిస్థితులను సూచిస్తాయి. ప్రజలు విప్లవ పరిష్కారం కోరుతున్నారని, విప్లవ నాయకత్వాన్ని కోరుతున్నారని, తగిన నాయకత్వం అందిస్తే విప్లవ కార్యాచరణలోకి కదలడానికి సిద్ధంగా వున్నారని సూచిస్తాయి.

విప్లవ పతాకాన్ని సమున్నతంగా ఎత్తిపడదాం!

నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవోద్యమంలో అమరులైన విప్లవవీరులను సంస్మరించుకొంటున్న ఈ సందర్భంలో గత 50 ఏళ్ళకాలంలో అమరులైన విప్లవ వీరులందరినీ సంస్మరిద్దాం. విప్లవజోహార్లు అర్పిద్దాం. నక్సల్బరీ విప్లవరైతాంగం ప్రాతినిధ్యం వహించిన, శక్తివంతంగా ప్రతిపాదించిన వ్యవసాయ విప్లవపంథాను, విప్లవ ప్రజాపంథాను, కార్మిక వర్గ నాయకత్వాన రైతాంగం ప్రధానశక్తిగా, కార్మిక-కర్షక ఐక్యత ప్రాతిపదికగా విప్లవవర్గాలు భూమికోసం, భుక్తికోసం, వ్యవస్థ మార్పు కోసం అనుసరించాల్సిన దీర్ఘకాలిక సాయుధ విప్లవ పంథాను ప్రజల మధ్యకు విస్తారంగా తీసుకొని వెళ్దాం. ఈ పోరాటం అందించిన విలువైన గుణపాఠాలను లోతుగా జీర్ణించుకొని, తప్పుధోరణుల ప్రభావాల నుండి నేటి విప్లవోద్యమాలను కాపాడుకొందాం. నక్సల్బరీ సందేశాన్ని నలుదిశలా వ్యాపింపజేద్దాం. నక్సలబరీ చేపట్టిన కర్తవ్యాలను పూర్తిచేయడానికి నడుంబిగిద్దాం. అమరవీరులు ప్రదర్శించిన అత్యుత్తమ చైతన్యాన్ని, మంచి కమ్యూనిస్టు లక్షణాలను స్వంతం చేసుకొని ముందుకు తీసుకొని వెళ్దాం. ఆటుపోట్లను, ఎదురు దెబ్బలను, స్తంభనలను, తప్పుడు ధోరణులను ఎదుర్కొంటూ సాగిన ఐదు దశాబ్దాల కాలంలో మన మధ్య చొరబడిన అన్యవర్గ, అనారోగ్యకర లక్షణాలను - ఒక్క మాటలో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు, నిర్మాణాలకు సరిపడని అన్ని లక్షణాలను వదిలించు కొనడానికి చిత్తశుద్ధితో కృషి చేద్దాం.

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల మధ్య కొనసాగుతున్న చీలికలను అధిగమించి, ఐక్యకార్యాచరణ, ఐక్య వాతావరణం అభివృద్ధికి, దేశంలో ఏకైక ఐక్య శ్రామిక వర్గ పార్టీ నిర్మాణానికి మార్గాన్ని సుగమం చేసుకొందాం.

భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని, సరైన విప్లవ ప్రజాపంథా వెలుగులో ముందుకు తీసుకొని వెళ్లడానికి మన కృషినంతా వినియోగిద్దాం.

అమరవీరులకు జోహార్లు

నక్సల్బరీ విప్లవ పతాకాన్ని సమున్నతంగా ఎత్తిపడదాం

భారత నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం వర్ధిల్లాలి

మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానం వర్ధిల్లాలి

○○○○○